A°. 1832. N°. 70.

De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERIES. Het abonnement is ƒ 9,95 per Jaar.

Advertentiën worden aangenomen tegen 25 cents elken regel, mits op een regel van 75 cents geschreven. Bijdragen zullen met dankbaarheid ontvangen worden.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 1sten SEPTEMBER.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 29 *Augustus* 1832.

De Heer Mr. PHILIP DE KANTER, door Z. M. den Koning bij besluit van 6 Maart 1832, N°. 68, benoemd zijnde tot Procureur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, heeft den voor die betrekking, mitsgaders voor die van Lid van den Hoogen Raad, en Advocaat Fiscaal bij het Militair Geregtshof der Nederlandsche W. I. Bezittingen bepaalden Eeden, in handen van den Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

Voorts heeft ten gevolge van bovenstaande benoeming, de Heer Mr. H. R. HAIJUNGA, tot dusverre fungerende Procureur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, wederhervat deszelfs functiën van President van de *Regtbank van Kleine Zaken*, sedert den 27sten December 1831, zijnde waargenomen door den Heer Mr. P. FIERS SMEDING, Lid van het *Hof van Civile en Criminele Justitie* alhier.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 30 *Augustus* 1832.

De Gouverneur Generaal gelet hebbende op de ingekomen berigten, dat de *Cholera* in *Noord-Amerika* zich heeft geopenbaard; mitsgaders, op de mogelijkheid, dat deze ramp van daar in deze Kolonie *zoude* kunnen worden overgebragt.

Is ernstig bedacht geweest om zoo veel mogelijk aan het thans bestaande *quarantaine-wezen* eene betere inrigting te geven, en om in tijds te doen onderzoeken naar des te nemen maatregelen tegen het *Casu quo* verschijnen dier ziekte in deze Kolonie.

Ten gevolge van die overweging is door Zijne Excellentie eene Commissie daargesteld, bestaande uit de Heeren Medicinæ Doctores:

F. W. HOSTMANN,
C. HERING,
E. B. SCHLÖRHOLTZ,

en den 1sten Officier van Gezondheid aan Boord van Z. M. Corvet *Hippomenes*; en zulks onder het præsidie van den fungerenden Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking, President van het Collegium Medicum; zullende de Commissie worden bijgestaan door den Scriba van het Collegium Medicum, welke bij dezelve als amanuensis zal fungeren; welke Commissie over voorschreven onderwerp zal beraadslagen en aan den Gouverneur Generaal een beredeneerd Rapport dienswege zal indienen.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 30 *Augustus* 1832.

Van wege Gouverneur Generaal in Rade, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan den Slaaf ANDRÉ, toebehoord hebbende aan JOHANNES ANDRIES DONUES, en, dat gemelde gemanumitteerde voortaan zal heeten: ANDRIES DUIVINGA.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 13den Augustus 1832. J. E. LYONS, *Vendumeester*, aan ABM. BN. DE VRIES, van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, Lt. D. N°. 875*a*.

Idem. J. E. LYONS, *Vendumeester*, aan de Wed. S. ABENDANON, geboren ABENATAR, van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, Lt. D. N°. 29.

Den 22sten. M. M. SWEIKART, aan J. G. WEILLER, van het Huis en Erf, op den hoek van de *Pontewerf* en *Zwartenhovenbrugstraten*, Lt. D. N°. 509.

Den 27sten. M. A. KEIJSER, *Vendumeester*, aan A. WILDEBOER, van het Huis en Erf, aan de *Wagenwegstraat*, Lt. D. N°. 139*a*.

Paramaribo, 31 *Augustus* 1832.

WENTHOLT,
Secretaris.

Op den vroegen morgen van den 26sten Augustus 1832, is alhier Overleden, in den ouderdom van 30 Jaren en 22 Dagen, JOSINE FRANCIS PERIÉ, geliefde Echtgenoot van

M. T. IJVEL.

Js. JONGENEEL

Heeft ontvangen en biedt te koop aan: Versche Provisien, Hammen, Zoetemelksche en Komijne Mei Kazen, Delftsche Mei Boter, dikke Sauciise de Bologne, groene Erwten, pullen Wijn Azijn, stoopen Krenten, Rozijnen, bittere Amandelen, Anijszaad, halve manden Seltserwater, Broodsuiker, Roode en Madera Wijn per vat en bij dozijnen, beste Conjac Brandewijn, beste Rappé Snuif in flesschen, blaauwe randen Borden, dito Botervlootjes, Kamerbezems, Handstoffers, Kanariezaad, en diverse Goederen meer.

Al degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel wijlen Mejuffrouw ABIGAEL ABENACAR, alhier op den 25 Junij ll. overleden, gelieven daarvan zoo spoedig mogelijk, op- en aangave te doen aan den ondergeteekende, als *Testamentair Executeur* derzelve Boedel.

Paramaribo, 30 *Augustus* 1832.

D. S. GOEDSCHALK qq.

A. SALOMONS, zal aanstaande Dingsdag, ten **Negen** uren, op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen.

Alsmede de Nalatenschap van wijlen den WelEdelen Gestrengen Heer H. M. DIETHEKER, in leven *gepensioneerd Kapitein titulair*, bestaande in: Huisraden, Goud en Zilver, Hoornbeesten en **twee** Man Negers.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 19den Augustus, in de Nickerie, de Nd. Am. Brik **George Washington**, Kapt. G. BENJAMINS, van New-Haven, laatst van Cayenne.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik **Samaritan**, Kapt. J. MC. KENZIE, van Welmington.

Den 28sten, de Nd. Am. Brik **Favorit**, Kapt. J. PROCTOR, van Boston.

Uitgeklaard.

Den 23sten, de Nd. Am. Brik **Levant**, Kapt. R. C. STANWOOD, naar Gloucester, lading 244 vaten Malassie.

Den 29sten, de Nd. Am. Brik **Eliza**, Kapt. M. S. WHEELER, naar Salem, lading 241 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik **Gossiplum**, Kapt. WILLIAM PEARCE, naar Gloucester, lading 236 vaten Malassie.

NIEUWSTIJDINGEN.

In de ROTTERDAMSCHE COURANT van 26 Junij, leest men:

De keizer van Rusland heeft zijnen ambassadeur aan dit hof den prins *Lieven*, het grootkruis van de St. Andreasorde en den graaf *Matuschewits* hetzelfde kruis, van St. Alexander Newski gezonden. Dit wordt beschouwd als een blijk van Zijner Majesteits tevredenheid over het gedrag, dat beide zijne gevolmagtigden bij de Conferentie hebben gehouden, en met eene nieuwe ratificatie van het bekende traktaat gelijk gesteld. De *Courrier*, die deze omstandigheid mededeelt, zegt nog omtrent den tegenwoordigen staat der onderhandelingen met Holland op goeden grond te kunnen verzekeren, dat er niets waar is in het berigt, dat Rusland ongenegen zijn zou, om aan te houden op den grondslag, door de overige Mogendheden bepaald, namelijk, dat geene der voorgestelde wijzigingen in overweging genomen zal worden, dan nadat de koning der Nederlanden de punten, die hij nog in Belgie bezet houdt, ontruimd zal hebben.

Het voegt hier verder bij, dat in het laatste protocol der Conferentie de koning der Nederlanden uitdrukkelijk uitgenoodigd wordt te verklaren, of hij bereid is tot den bepaalden grondslag toe te treden. De termijn, voor zijn antwoord toegestaan, wordt in dat stuk niet genoemd; doch in eene bijzondere mededeeling, door elke der Mogendheden aan het hof der Nederlanden gezonden, moet Zijne Majesteit te kennen gegeven zijn, dat men verwacht, dat Hoogstdezelve zijne toetreding tegen den 30 junij zal kenbaar maken en de voorwaarden van het protocol tegen den 15 julij volvoeren zal.

De *Courrier* spreekt van hooger hand het gerucht tegen, dat er een traktaat van alliantie tusschen Oostenrijk, Rusland, Pruissen en Holland zou gesloten zijn, en verzekert dat daarvoor niet de minste grond bestaat.

Men schrijft ons uit ASTEN (Prov. Noord-Braband):

Onlangs vertoonden zich aan onze voorposten, aan den kant van Nederweerth, op den dijk der Zuid-Willemsvaart, tot aan Sluis N°. 13 (40 a 50 passen over onze grenzen) omstreeks 9 ure des morgens, 300 Belgische jagers te voet, en een 25tal kavalleristen, onder de orders van den Belgischen Majoor *Capiaumont*; aldaar halt makende, namen de officieren eenige ververschingen, en lieten den sluiswachter roepen, aan wien zij, na hem de namen der hoofd-officieren, welke te Asten en Someren kommandeerden, gevraagd te hebben, gelastedeen aan die staf-officieren, *de complimenten der* BRIGANDS over te brengen; de kommandant der meer achterwaarts gelegene wacht aan sluis N°. 12, de Belgische troepen bemerkende, berigte

aan den kommanderenden officier van het te Sencren gekantonneerde 1ste bat. der 17de afd. infanterie, den Majoor *de Haan*, het daarzijn van den vijand, te gelijk rapporterende, dat een gedeelte van zijne manschappen voorwaarts langs het kanaal gezonden waren, en tevens versterking en nadere bevelen vragende; het bat. werd onder de wapenen gebragt; 1 de komp. flankeurs, die voor het grootste gedeelte in de nabijheid der sluis N°. 12, gehuisvest is, was dadelijk bij de hand, en snelde den vijand met de looppas te gemoet, aan het hoofd hebbende den 1ste Luitenant *Swemer*, inmiddels was het bat. onder de wapenen gekomen; de Majoor *de Haan* begaf zich mede zoo spoedig doenlijk, na het geven der noodige bevelen, het nemen van dispositiën voor de reserve, enz., naar sluis N°. 13; dan nauwelijks vertoonden ziel onze troepen aldaar, of de Belgen namen dadelijk lafhartig en zeer overhaast de vlugt, naar Nederweerth terugkeerende, en al vlugtende, hunne gewone beschimpingen ons toeschreeuwende, zich alzoo niet weinig het aanzien eener rooverbende gevende, gelijk zij zich bij den overbrenger hunner complimenten zelven wel hadden gelieven te noemen.

Waarschijnlijk had de vijand niet verwacht zoo spoedig, en met zoo veel drift door de onzen te worden ontvangen, en het was dan ook duidelijk te bemerken, dat de zoo doelmatig genomene maatregelen tot verdrijving des vijands van den Vaderlandschen grond de hooge goedkeuring wegdroegen, van den Heere Kolonel *de Hart*, kommandant der gemelde afdeeling, die zich na bekomen berigt, mede dadelijk naar het bedreigde punt begaf.

Het is in de krijgsgeschiedboeken zonder voorbeeld, dat troepen vermetel en verwaand hunnen vijand komende uittarten, het grondgebied schendende! op de eerste vertooning van dien vijand schandelijk vlugten, schimpende wegsnellen, even alsof zij geen ander wapen hadden, dan dwaze en ongerijmde beleedigingen.

Slechts eene kompagnie, nog niet geheel en in spoed verzameld, deed 300 man en 25 ruiters, door de doelmatigheid hunner bewegingen vlieden en eenen bodem, welken zij willekeurig schonden, even snel verlaten als zij dien eenige oogenblikken vroeger al snorkende hadden betreden.

De geest onzer troepen onderscheidde zich ook ditmaal weder op de beste wijze, en dit doet dan ook de gegronde hoop voeden, dat met een Leger, door dusdanigen geest bezield, en aangevoerd door kundige en geoefende officieren, Oud-Nederland er op rekenen kan, dat, wordt andermaal *voorwaarts en marsch* gekommandeerd, onze dapperen met eer en roem beladen en den vrede met zich voerende, naar hunne haardsteden zullen wederkeeren.

In den *Militairen Spectator* vindt men de navolgende opgave van het, tijdens den roemrijken tiendaagschen veldtogt, op het leger van de Maas, bij de eerste charge der Nederlandsche dragonders, veroverde: 3 korte, metalen kanons à 15 duim, met affuiten en voorwagens; 2 korte houwitsers a 15 duim, met idem; 10 kaissons houwitsers a 15 duim; 9 transportwagens; 5 ziekenwagens; 1 voorwagen à 6 pond; n. v. m., 1 idem tot houwitser à 15 duim, idem; 2 affuiten, n. v. m., 2 infanteriekaissons, 1 smitswagen, ö. m., 1856 geweren, 2749 pieken en lansen, en eene menigte karren met bagage.

Het Parijsche blad *Moniteur* bevatte officiëele van 1 Januarij 1832 gedagteekende tabel der volkstelling van Frankrijk, bij departementen: de bevolking van Frankrijk bedraagt 32,560,934 zielen; de sterkst bevolkte departementen zijn du Nord met 989,938; de la Seine met 935,108; Pas de-Calais met 655;215; Seine-Inférieure 693,683 inwoners; de minst bevolkte departementen zijn Hautes-Alpes 129,102; Basses-Alpes 155,896; Lozère 140,347; Pyrenées-Orientales 157,052 ingezetenen.

Berigten uit ALEXANDRIE vermelden de voortdurende groote toerustingen der Egyptenaars. Zij spreken van de werkzaamheid van meer dan 6000 menschen in de arsenalen en van den aanbouw van vier linieschepen, waarvan er een reeds zeilree ligt naar de vloot. Zij geven hoog op van *Mehemed's* vermogen om den oorlog te voeren, en verzekeren, dat er met een engelsch handelhuis zeer stellige verbindtenissen voor de verzorging van alle legerbehoeften zijn gemaakt. Ook zeggen zij, dat de bevolking van Syrie zeer voor de Egyptenaars gezind is. Van de turksche zijde wordt echter de val van St. Jean-d'Acre nog niet gemeld, en de berigten desaangaande blijven steeds twijfelachtig. Men bespeurt uit brieven van Konstantinopel, dat de sherif van Makka het voorbeeld van eenige syrische districten gevolgd heeft, die afvallig zijn geworden en de partij van Egypte gekozen hebben, en dat de Sultan dien sherif van zijne waardigheid vervallen verklaard heeft. De tegenstrijdigheden in de turksche en egyptische berigten moeten aan de gewone partijdigheid en ook eenigzins aan de verschillende tijdrekening geweten worden.

De *Augsb. Alg. Zeitung* meldt uit SIJRA hetgeen volgt: Griekenland bevindt zich tegenwoordig in zulk eene eindelooze verwarring, dat het eene moeijelijke onderneming wezen zou eene ware schilderij van deszelfs hedendaagschen toestand daar te stellen. De partijen staan bij voortduring vijandig tegen elkander over, zoodat zelfs de onvermoeidste pogingen der residenten tot nog toe weinig vruchten hebben opgeleverd. De nieuwe regering stelt alles in het werk om wettelijke verkiezingen tot een nieuw kongres te doen plaats hebben; mogelijk gelukt haar dit. — Uit Syrie heeft men tijding dat de vesting St. Jean d'Acre zich den 28sten April op genade aan de Egyptenaren heeft overgegeven; *Ibrahim-Pacha* had twee dagen te voren op den weg van Hamah naar Aleppo een gevecht geleverd tegen den Pacha van laatstgenoemde stad, en denzelven tot een overhaasten aftogt genoodzaakt, ten gevolge waarvan den Egyptenaren een transport van meer dan 1000 kamelen, die met levensmiddelen en ammunitie naar St. Jean d'Acre bestemd waren, in handen viel. Onverwijld werd deze uitslag door estafetten aan *Abdallah* gemeld en door eenige medegegeven gevangenen bekrachtigd, waardoor dan de kommandant van Acre alle hoop op ontzet opgaf en de vesting aan *Ibrahim's* grootmoedigheid overleverde. In een bij deze gelegenheid afgezonden brief moet de Egyptische opperbevelhebber persoonlijke veiligheid en eerbiediging des bijzonderen eigendoms beloofde en aan *Abdallah-Pacha* een veilig verblijf in Egypte aangeboden en 750,000 Turksche piasters jaarlijksch inkomen toegekend hebben. — Te Tripoli zijn in de laatste dagen der maand April twee nieuwe Egyptische regementen infanterie en 5000 ruiters geland.

De *Voce della Verita*, het Dagblad van MODENA, een artikel uit den *Constitutionnel* overnemende, waarin beweerd wordt dat »de ontvlammingshaard van alle de intrigues der Hertogin de Berry, de stad Massa is, gelegen in de staten van den Hertog van Modena, *de waardige beschermer van zulk eene zaak*" laat daarop volgen: »Ja, de Hertog van Modena is de waardige beschermer der Hertogin de Berry, want het is de zaak der legitimiteit tegen de overweldiging, der openbare veiligheid tegen de regeringloosheid. Wel verre van den bijstand te verloochenen, welken hij haar verleent, verkondigt hij luide, dat hij niet ophouden zal deze heldhaftige weduwe te ondersteunen, die afstammelingen van zoo vele koningen, en den jongen wees, dien ongelukkigen en belangwekkenden erfgenaam van den Allerchristelijksten Koning. Geschandvlekt Frankrijk! De bliksems der Goddelijke wraak zullen de Babijlonische Hoere bereiken. De maat uwer gruwelen is vol. Uwe ure is gekomen: het *Mene, mene, tekel* verschijnt in groote letteren op het aanschijn van het oproerige Frankrijk, hetwelk versmaadt heeft het in de wolken stralende kruis!

MENGELINGEN.

BETOONDE EDELMOEDIGHEID.

De werkzaamheid van NAPOLEONS geheimschrijvers was, onder zijn bewind, van alle slavernij wel de zwaarste. Dag en nacht moest men gereed staan; slaap, eten, gezondheid, vermoeijing, niets werd ontzien. Een minuut afwezendheid was eene misdaad. Baron MAINEVAL en FAIN wisten dit, bij ondervinding, maar in schavergoeding daarvoor, genoten zij ook zijn onbepaald vertrouwen; in de ingewikkeldste dingen zelfs ging hij aan op hunne bescheidenheid, beloonde ze koninklijk, en op zoo eene toch altijd gevaarspellende wijze bezaten die twee genoemde lieden NAPOLEONS gunst. Op een zekeren dag, om twee uren, in den namiddag, verkiest de keizer te gaan jagen. »Denkelijk zal hij, naar gewoonte, vier uren van huis blijven." Zoo denkt MAINEVAL; en denkt er bij: het is heden zijns vaders verjaardag, en mag hij het ligt wagen, om een korten tijd, het paleis te verlaten. Hij had ook een klein landgoed gekocht, dat hij, op dien dag, aan zijnen vader ten geschenke wilde geven. Hij doet zijn vertrek weten, zijne vrienden wachten hem op, ontvangen hem, met hartelijkheid, men zag hem toch zoo zeldzaam! De zoon verjaart zijnen vader, met dit onverwacht geschenk, de blijdschap neemt toe, de maaltijd is gereed; men noodigt hem tot denzelven, maar hij weigert. »De keizer mogt eens terug komen, en naar mij vragen." »Och! hij zal op u niet boos zijn — gij waart nooit afwezend, als hij u liet roepen." Men verdubbelt het aanzoek van te blijven, eindelijk geeft hij toe, de tijd en vervliegt.

Nu komt de keizer terug, ook vroeger dan anders, gaat zijn kabinet in, en zegt: »MAINEVAL moet geroepen worden." Men zoekt hem, zonder hem ergens te vinden. NAPOLEON wordt ongeduldig: vraagt andermaal naar hem. Men durft niet zeggen, dat hij niet te vinden is, eindelijk moet er het hooge woord uit. Ten laatsten is MAINEVAL terug. »De keizer heeft naar u gevraagd, hij is knorrig. »Alles is verloren" zegt MAINEVAL bij zich zelven. Hij vat echter moed, en laat zich aandienen. De ontmoeting was, om te schrikken. »Waar komt gij van daan? ga henen naar uwe zaken!" graauwt hem NAPOLEON toe. »Ik heb geen menschen noodig, die hunnen pligt verzuimen." MAINEVAL verwijdert zich bevend, sliep den geheelen nacht niet, daar hij zijne hoop te leur gesteld, zijne diensten verworpen, zijn geluk verloren zag. Hij had eenen verschrikkelijken nacht! Eindelijk komt de dag aan. Nu herinnert hij zich: de keizer heeft mij niet stellig afgedankt. Hierop kleedt hij zich, en gaat op het gewoon uur naar des keizers kabinet. Eenige oogenblikken daarna, komt NAPOLEON binnen, ziet hem aan, zonder te spreken, schrijft iets op een los papier, rijst op, en gaat het vertrek doorwandelen. MAINEVAL vervolgt de taak, die hij heeft, zonder zijne oogen op te slaan. NAPOLEON, met de handen, op den rug, gaat nu voor hem staan, en vraagt hem »wat scheelt er aan? zijt gij niet wel?" »Neen, sire!" zegt de ander, met een bevende stem, terwijl hij opstaat. »Ga zitten, gij zijt ziek, ik houd niet van veinzen, zeg mij de waarheid." — »*Sire!* de vrees, van uwe goedheid misbruikt te hebben, heeft mij de nachtrust ontnomen" »Waar zijt gij dan gisteren geweest?" MAINEVAL verhaalt hem alles. »Ik dacht, dat klein landgoed zoude mijn vader regt welkom zijn." »Maar waarvan daan hebt gij het geld gehaald, waarmede gij dat landgoed gekocht hebt?" »Sire! ik had het van mijn jaargeld, sedert eenigen tijd, uitgespaard." NAPOLEON zag hem een oogenblik aan, en zeide daarop: neem een stuk papier en schrijf: de thesaurier der lijst van den burgerlijken staat wordt gelast te betalen, aan toonder dezes, de somme van *tachtig duizend* francs, nu nam hij zijn zegel drukte het er onder, als zijne handteekening, en voegde er bij: »steek dit in uw' zak, en laat ons nu gaan zitten, om geregeld onze zaken af te werken."